

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. N.
przeciwko G. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 stycznia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 6 czerwca 2018 r., sygn. akt I AGa (...)

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi oraz na potrzebę wykładni przepisów budzących wątpliwości. Wskazano na potrzebę wykładni art. 299 k.s.h. w kontekście niejedności orzecznictwa co do interpretacji przesłanki bezskuteczności egzekucji. Precyzyjniej chodziło o to, czy dla dochodzenia roszczenia z art. 299 k.s.h. wierzyciel musi legitymować tytułem

egzekucyjnym. W tej kwestii stanowisko judykatury jest już od dawna utrwalone i trafne. Oczywiście jako zasadę przyjmuje się, że wierzyciel musi legitymować się tytułem egzekucyjnym wydanym przeciwko spółce (nie jest już jednak wymagane dysponowanie przez niego tytułem wykonawczym). W orzecznictwie nie budzi jednak wątpliwości, że jeśli nie można uzyskać tytułu egzekucyjnego przeciwko spółce (np. wskutek tego, że spółka została wykreślona z rejestru), to nie wyłącza dochodzenia roszczenia od członka zarządu na podstawie art. 299 k.s.h. Ocena *ad casum* dotyczy tego, czy w konkretnej sprawie takie okoliczności zachodzą i może być ona kwestionowana w ramach zarzutów kasacyjnych, lecz interpretacja prawa w tej materii jest jasna, zatem na uzasadnia to przyjęcia skargi do rozpoznania. W ocenie skarżącego istnieje również potrzeba wykładni art. 442¹ k.c. co do ustalenia momentu, od którego należy liczyć bieg terminu przedawnienia. Jednak w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wyjaśniono, na czym ta wątpliwość miałaby polegać, zatem jej sformułowanie, jako nieuzasadnione, nie świadczy za przyjęciem skargi do rozpoznania. Wreszcie, w ocenie skarżącego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, przede wszystkim ze względu na oczywiste wadliwości w zakresie ustaleń faktycznych i oceny dowodów. Trzeba jednak zauważyć, że z woli ustawodawcy zarówno kwestia ustaleń faktycznych, jak i oceny dowodów *a limine* zostały wyłączone z kontroli w postępowaniu kasacyjnym, zatem tym bardziej zastrzeżenia w tym zakresie nie mogą świadczyć o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Wskazywano również, że uwzględnienie powództwa przeciwko członkowi zarządu z art. 299 k.s.h., mimo braku tytułu egzekucyjnego wydanego przeciwko spółce z o.o., nie zawsze jest niedopuszczalne – nie świadczy zatem o oczywistej zasadności skargi.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aj